

Het klompenmuseum in Eelde

Tekst en foto's: Mary Ritsema

De eerste keer dat ik hoorde dat er vlakbij een klompenmuseum was (ik woonde toen in Groningen) was toen mijn moeder vertelde dat haar collega in de kantine van de Hema in Groningen, mevrouw Wietzes. De vrouw was van de man die een klompenmuseum had in Eelde. Leuk dacht ik, en verder werd ik niet echt getriggerd.

Een artikel in de Oostermoer over een internationale tentoonstelling in het klompenmuseum triggerde mij nu echter wel. Maar liefst 3000 paar bezit het museum en even dacht ik nog, hoeveel verschillende klompen kun je dan maken? Nou heel veel, dat hebben we gemerkt toen we zondag 7 april jl. met onze kleinzoon van twaalf het museum bezochten. Tenslotte maakt het klompenmuseum dit jaar deel uit van Gekleurd Grijs en als ambassadeur van dit prachtige evenement moet je toch wel een aantal zaken bezoeken en visueel zien te maken wat er te beleven valt. .

In het programmaboekje van Gekleurd Grijs staat dat er 15 april een rondleiding is in het museum. Ook wij krijgen mooie verhalen van de vrijwilligster die haar enthousiasme amper kan beteugelen. Dat hoeft voor ons ook niet, prachtig om te zien hoe de machines zelfs uit Frankrijk naar Nederland zijn overgebracht. En dan het levensverhaal van de heren Wietzes in notendop. Mooi is ook het filmpje dat laat zien hoe vroeger en nu klompen werden en worden gemaakt. Met de hand was het een tijdrovende klus en als echtgenoot van een marktkoopman, begrijp ik nu nog niet waarom klompen relatief goedkoop waren.

Mijn man droeg ze elke dag en ook nu heeft hij een paar aangeschaft. Mijn schoonzoon had een uur na onze thuiskomst al een heus klompenrekje gemaakt voor aan onze woning. De oude klompen die erboven hangen blijven ook nog hangen, een herinnering aan een werkzaam verleden.

De werkplaats is imposant, de materialen boeiend, maar de expositieruimte waar de klompen uit de hele wereld te bewonderen zijn, is werkelijk prachtig. Het zijn kunstwerken. Eén van deze kunstwerken zijn klompen die nagemaakt zijn van een schilderij van Rembrandt . Onze kleinzoon was onlangs met zijn klas in het Rijksmuseum in Amsterdam. "Weet je wat het geheim van dat schilderij is oma?" vraagt hij mij. "Ik denk dat Rembrandt er zelf ook op staat?" Dat waarschijnlijk ook, maar dat meisje dat je daar ziet, is zijn vrouw, haar lichaam past niet bij een vrouw, maar bij dat van een kind, maar toch is het zijn vrouw, kijk eens naar haar voeten." Waarachtig, haar schoenen op het schilderij, zijn hier exact uitgesteld als zijnde klompen met krul.

Rechtsonder de “klompen” van de vrouw van Rembrandt

Sommige klompen lijken soms net gewoon schoenen, maar dan wel heel speciaal. Ik denk dat Minister Hugo de Jonge hier ook blij van zou worden. Met zijn speciale schoeisel, zal hij zich hier vast ook uit kunnen uitleven.

Deze zou Minister de Jonge niet misstaan!

Onder het drinken van een kopje koffie kijk ik ook even in de boeken over klompen, interessant en leuk. We komen vast weer een keer terug, in depot zijn tenslotte nog meer dan 1000 paar.

Nieuwsgierig? Kijk ik dan even op bladzijde 46 van het programmaboekje van Gekleurd Grijs in Actie! of op de website van Gekleurd Grijs. Wij wensen u, , een leuke ochtend of middag in het klompenmuseum.